KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 9-10, Vol. 31., září-říjen—September-October 1997.



Bank of Nova Scotia otevřela nedávno v Mississauze novou filiálku, která plně odpovídá moderní koncepci bankovnictví: zákazník nemusí vylézat z auta, když příliš spěchá. Jinak má k dispozici parkoviště, které má 50 míst. Navíc se personál řídí bačovským heslem "Náš zákazník, náš pán!". /Mississauga má dnes na 480.000 obyvatel a tvrdí se, že rozlohou /ve čtverečných kilometrech/ se rovná zhruba "Hradci a Pardubicím a všemu mezi nimi". Průzkumem obyvatel obou měst se zjistilo, že název "nového města", Hradubice, není přijatelný ani jedním, ani druhým./



Novák potká starého kamaráda "V čem podnikáš?"
"Prodávám mucholapky."
"Zbláznil jsi se. Mucholapky v zimě?"
"No a? Aspoň nemám žádnou konkurenci."

"Tati, Míša mi dnes prorokoval, že je přesvědčený, že až budu dospělý, budu vypadat přesně jako ty."
"Ano? A cos mu na to řekl?"
"Nic. Jednu jsem mu vrazil."

Franta Sauer si přišel na obecní úřad pro podporu.
„Vaše povolání?" ptá se rada.
„Lovec divé zvěře."
„Kde?"
„Žižkov. Na Zatlance."
„Tam přece žádná divá zvěř není...."
„Právě proto si jdu žádat o podporu."
(České slovo 1937)

Nové tváře na kanadské ambasádě v Praze: zleva-vojenský přidělenec plukovník James W. Ritzel a velvyslanec Ronald Halpin, který současně zastává funkci kanadského velvyslance pro Slovensko. Ambasador Halpin /BA Honours, Royal Military College, 1971, /se narodil v Pine Falls, Manitoba. Jako voják sloužil na Kypru, ale od r. 1975 byl v diplomatické službě. Poznal Pretorii, Moskvu a Varšavu. V Ottawě byl považován za znalce problémů střední a východní Evropy. Jeho poslední služební zařazení v Ottawě bylo: Director General of the Resource Planning and Management Bureau na federálním ministerstvu zahraničí. Jeho paní se jmenovala Francoise Lacasse a mají spolu 2 děti. Ambasador Halpin přišel do Prahy v době, kdy Kanada byla nucena zavézt visovou povinnost pro občany České republiky. Tato změna postihla nejen podvodníky z cestovních kanceláří a z bank, Romy a jiné, ale nejtvrději zasáhla babičky, které přijížděly do Kanady za svými dětmi a hlavně vnuky a nyní ze zmenšujícího se důchodu v České republice musí platit vysokou částku 75 kan. dolarů za jedno visum. V českém tisku se objevil názor, že tito senioři by měli mít jistou slevu a že částka 25 kan. dolarů by byla úměrná. Kdo má shodný názor může psát na adresu: Amb. R. Halpin, Canadian Embassy, Mickiewiczova 6, 125 33 Praha, nebo na: Hon. Lucienne Robillard, M.P., Minister of Citizenship and Immigration, Ottawa, Ont. K1A 1L1./Vážným zájemcům rádi pošleme kopii žádosti o kanadské návštěvní visum./

Za hranicemi zůstalo 5000 lidí

PRAHA - Během letošní turistické sezony zbankrotovalo mnoho cestovních kanceláří. Po Oasis Tours, Travele, East West Travelu, Peter's Travel Clubu, Costa Transu, Čechii, Elizabeth Tours a Tour Kontaktu je poslední cestovní kanceláří zatím PROG. Většina cestovek přitom v době krachu měla za hranicemi a někdy i za mořem velký počet svých klientů. Podle údajů ministerstva pro místní rozvoj činil jejich celkový počet 5000. Asociace cestovních kanceláří přitom škody, způsobené klientům cestovek, odhaduje na 200 milionů.

Přibývá policistů, kterým úcta k zákonům nic neříká

Praha - Inspekce ministra vnitra oznámila, že přibývá ochránců zákona, kteří sami zákon nectí. Vyšetřovatelé vloni obvinili 305 svých kolegů, což je ve srovnání s předchozím rokem o třináct procent víc. Policisté tak mají na kontě vůbec největší počet trestných činů za posledních šest let, přičemž vzrostl i počet těch nejzávažnějších deliktů, jichž se muži zákona dopouštějí. Představitele ministerstva vnitra tato čísla znepokojují, mnohem větší obavy však mají z toho, že dramaticky přibývá stíhaných policistů, kteří ve sboru pracují méně než pět let.

„Aby se mladý člověk stal rytířem a ne zločincem, musí se s rytířstvím plně ztotožnit. Je však obtížné identifikovat se se službou státu, když má jeho autorita nízkou úroveň," míní Hubálek.

Soubor Radost v Kanadě

Dva týdny koncertovalo v Kanadě 32 dívek z pražského pěveckého souboru Radost. V Torontu, Ottavě a Montrealu potěšily svým zpěvem na 14 koncertech mnoho posluchačů včetně početných Čechokanaďanů. Sbormistr Vladislav Souček v telefonickém rozhovoru v noci na včerejšek před odjezdem do vlasti řekl, že sbor záměrně přijel do Kanady s pestrým repertoárem, který zahrnoval jak starou hudbu, tak současná díla, například skladatele Marka Kopelenta, ale také české a kanadské lidové písně. Radost oplácela návštěvu montrealskému sboru FACE, ale díky novým kontaktům s torontským sborem měla tři velké koncerty také v Torontu a jeden koncert v kanadském hlavním městě Ottavě. Sbormistr byl spokojen s tím, jak byl sbor přijat a jaký zájem vyvolal. Souček připomněl, že je dnes obtížné podobná turné finančně zajistit. Částečně museli přispět rodiče dívek, něco získal sbor od sponzorů a velký díl dal pražský magistrát. Šp. Hýbnar



Luhačovice vždy přitahovaly turisty, ale málokdo ví, že je tam tento zajímavý pomník na soukromém pozemku architekta Karla Dvořáčka. Protože stojí před domem, musí si ho každý kolemjdoucí všimnout. V průčelí domu je nápis "Do té tržní sloty navrhuju paláce i šopy". Jsou náznaky, že s názorem p. architekta souhlasí víc a víc obyvatel ČR.

Yankees heading home: Expatriate era ends

The Czech Republic remains a nice place to visit, but an increasing number of expatriates don't want to live here.

Moving companies and others that cater to the foreign community report they're doing a booming business in shipping clients out, dramatically shrinking an expatriate community that, by some estimates, included 30,000 Americans in the early 1990s.

"People are leaving in hordes," said **Michael Carr**, a sales executive at **American Rainbow**, a freight company that ships everything from small personal items to large industrial items by air. "It's all one-way stuff," he said.

The company's outbound traffic has lately been around five times higher than its in-bound shipments, said Carr. Americans, Canadians and British expatriates in particular have been getting in line to leave, he said.

"It's not good news for any of us," said Carr. "We'll never see these people again."

Carr and others cite various reasons for the mass exodus. Some people simply think it's time for a change. Prague also isn't the bargain it used to be.

"Nowadays it's hard to find a decent flat with a telephone for less than $400-$500 a month," he said.

Uncertainty about the government's leadership and currency stability is contributing to the exodus, and it's discouraging companies from coming here, said Carr. Many business people are disappointed because "there's virtually no privatization per se."

Mark Neave, general manager of the Czech office of **Allied Pickfords**, an international moving company that specializes in corporate clients, confirmed that many executives are leaving, especially those from the United States, Canada, the Far East and Australia.

Often they're being replaced by cheaper local talent, he said.

Traffic between the Czech Republic and European countries, particularly the United Kingdom, Germany and France, continues strong in both directions, said Neave. He speculated that "people from Europe may be easier [and cheaper] to employ."

The moving company's offices in Warsaw and Moscow also are "booming," he said. "Maybe opportunities are still thought to be greater there," he said.

The downturn in incoming traffic in the Prague office has Allied rethinking its strategies, said Neave.

"We're looking at a growing domestic market, as nouveau riche Czech managers buy new properties," he said.

Jerry Pribil, country manager for **American Express**, said the company's 150 or so corporate accounts in the Czech Republic — most held by multinationals — have been much less active in recent months, in large part because these companies have switched to local hires.

But Prague isn't the only Central European country saying goodbye to foreign executives. Business people report that Budapest has already experienced a similar exodus of expatriates.

On a brighter note, Pribil sees no decline in the number of backpackers visiting Prague, and he added that more "upper-scale tourists" came here this summer than in previous seasons.

"Whoever comes to Europe does want to visit Prague," he said. The trick is getting them to linger a little, he added. "The average stay remains very low: a little over two days," he said.

Maggie Ledford Lawson
"Prague Post"

• *Urgent message for readers and Canada Post Corp.: this issue is mailed late, please do not blame Canada Post Corporation.*

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	$ 19:00
USA, jako tiskopis ...	$ 22:00
zámoří, jako tiskopis ...	$ 24:00
USA, letecky ...	$ 28:00
zámoří, letecky ...	$ 34:00

Čtenářům v české republice: Dobrovolné předplatné lze zaslat na: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

Tisíce Čechoslováků ještě nemají české občanství

Praha - Bezmála čtyři a půl roku od rozdělení federace žijí ještě v republice tisíce někdejších Čechoslováků bez českého občanství. Navíc je pravděpodobně mnoho těch, kteří dosud ani netuší, že v zemi žijí jako cizinci.

"Za federace jsme měli dvě občanství, kromě československého ještě republikové. To ovšem málokdo ví, tehdy to nemělo žádný praktický význam," říká Pavla Boučková z Poradny pro otázky občanství Českého helsinského výboru, který eviduje více než dva a půl tisíce takových lidí. Teprve po rozdělení federace nabyla občanství jednotlivých republik na důležitosti. Poměrně komplikovaný způsob jejich určování však způsobil mnohým potíže. Zatímco pro lidi narozené před rokem 1954 je pro určení občanství rozhodující místo narození, osoby mladší dědí občanství svých rodičů bez ohledu na národnost, místo narození a trvalého pobytu.

"Problémy tedy mají převážně děti a mladí lidé, kteří se sice narodili a žijí v České republice, přesto jsou už ve druhé generaci slovenskými občany, aniž o tom vědí. Na Slovensku nikdy nebyli, nemají k němu žádný vztah. Dokonce ani mnozí z rodičů ještě nevědí, že jejich děti mají slovenskou příslušnost. Učitelé jim na vysvědčení uvádějí českou státní příslušnost. Dokud tyto děti nedosáhnou patnácti let, což je věk, ve kterém dostávají občanské průkazy, nezjistí to," dodala Boučková.

To se stalo muži, který se narodil v Čechách, a protože jeho matka byla Slovenka, využil po rozpadu federace možnosti výběru občanství takzvanou volbou. "Řekli mi, že nic dělat nemusím, že mám české občanství," vzpomíná. Koncem loňského roku mu však přestal obvodní úřad vyplácet přídavky na děti. "Občanství jsme vám přiznali omylem, vy a vaše děti máte slovenskou příslušnost," sdělili mu, když se zajímal o důvody.

V jiném případě zase manžele, kteří požádali o české občanství, vyzvalo velvyslanectví Slovenské republiky, aby zaplatili poplatky za vyvázání ze státního svazku. Ty byly pro rodinu se dvěma dětmi stanoveny na více než osm tisíc korun. Takovou částku si ovšem rodiče bez stálého zaměstnání nemohou dovolit zaplatit. Jakožto občané Slovenska však nemohou dostat český občanský průkaz, pro získání občanského průkazu Slovenska za-[illegible] se nesplňují podmínky trvalého pobytu. Bez dokladů nesmějí být v tuzemsku legálně zaměstnáni, obecní úřady jim nepřiznají žádné dávky sociální péče.

Lidem žádajícím české občanství přitom situaci značně komplikuje složité a zdlouhavé administrativní řízení. "Málokdo rozumí úředním postupům a dopisům psaným v úředním jazyce," tvrdí Boučková. České občanství může ministerstvo vnitra udělit až poté, co si dotyčný obstará listinu o vyvázání ze svazku se Slovenskem. K tomu je zapotřebí množství dokumentů, například matriční doklady, příslib udělení občanství od českého ministerstva vnitra či výpisy z trestních rejstříků obou zemí. "Řízení je složité i pro ty, kdo jsou zvyklí jednat s úřady," podotkla Boučková.

VIKTOR BLANAŘ

Pomník obětem totality

PRAHA - Na úpatí petřínského vrchu u Vítězné ulice má v budoucnu stát pomník obětem totality. Novinářům to včera řekl starosta Prahy 1 Jan Bürgermeister. S nově vytipovaným prostranstvím souhlasí památkáři i územněplánovací orgány. [illegible]

Pietní akt v Hodoníně viděly jen desítky Romů

HODONÍN U KUNŠTÁTU (maj) - Mezi přibližně třemi sty účastníky odhalení památníku romským obětem z druhé světové války, které se konalo v neděli v Hodoníně u Kunštátu na Blanensku, bylo pouze pár desítek Romů. Pietní akt byl zahájen mší u hodonínské kapličky, kterou sloužil farář Zdeněk Veit ze Křetína. Poté byl na lesním vězeňském hřbitůvku v místě hromadných hrobů obětí za účasti mj. ministra Pavla Bratinky slavnostně odhalen památník obětem romského internačního tábora. Na vybudování pomníku, který byl zhotoven podle návrhu romského amatérského výtvarníka Eduarda Oláha, bylo vybráno 400 tisíc korun.

Matka se ptá dospělé dcery:

- Jak si rozumíte s Honzou?

- Normálně. Hádáme se jenom kvůli hloupostem, např. já bych chtěla dlouhé svatební šaty a on se nechce ženit vůbec.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

50. Kongres Českého a Slovenského sdružení v Kanadě bude v Edmontonu 23.-24.5.1998. Vystoupí taneční skupina krajanů z Winnipegu.--Pelhřimovští studenti S.Maršík, J.Svoboda a O.Špilar odešli do exilu v r.48 a nyní společně napsali "Hrst vzpomínek ze zámoří po 50ti letech".--Dr. Johanna Legnerová, která má zubní ordinaci v č.714 Lakeshore Rd.E., Port Credit, tel.905-274-0442, vydává pro své zákazníky bulletin "Tooth Talk!" Ed Valášek byl v ČR nazýván bílým zastáncem Romů. Unaven malou tolerancí, přiletěl ještě v době bezvisového styku do Kanady, požádal o asyl a žije nyní s 200 romskými rodinami v motelu Days Inn v St. Catharines, Ont.--J.Škvorecký oslavil své 73. narozeniny v Torontě a prohlásil, že by se chtěl dožít roku 2000. Označil kanadský multikulturalismus za nebezpečnou věc.--Jiří Kotas neuspěl se žalobou proti vydavateli deníku "MFD".--Dcera historika D.Schneidera, Lucy Kalábová, pracuje v Torontě jako "Au-pair".--Světová premiéra symf.skladby "Stream" od Jany Škarecké, byla 18.10. v Mississauze.--Vl.Mašata pracuje na "Hall of Fame" o krajanech v okolí Calgary. Zjistil, že řezník J.Pořízek hostil za války v Blairmore čs.letce.--Náhlá smrt B.Čermáka, 64, v Torontě 2.10.97, šokovala jeho přátele v rodném Zábřehu.--Jiří Ješ, pův.z RFE, měl sérii přednášek v Kanadě.--V Kitchener-Waterloo vychází bulletin "Dobrý den!" V pozadí je pracant Vlad.Bubák.--4.10. zemřel v Caledon East, Ont. Karel J.Opíchal. Patřil mezi poúnorové exulanty.--Tisíce z ČR prý poslali firmě Caledonian Offshore Ltd. do Kanady závdavek 87 dol. za slib práce na vrtných plošinách v hodnotě 8.000 dol. za měsíc. Firma neexistuje.

Výstava ČESKÉ LÁZNĚ

Série uměleckých fotografií ukáže nejkrásnější architektonické a krajinné záběry z proslulých českých lázní. Mezi nimi jsou Karlovy Vary, Františkovy Lázně, Jeseník, Luhačovice, Janské Lázně, Lázně Darkov a Třeboň.

Výstava se koná v nově otevřených prostorách Českého obchodního centra. The Exchange Tower, 130 King Street West (roh King a York). 7 poschodí od pondělka 10. listopadu do 12. listopadu 1997.

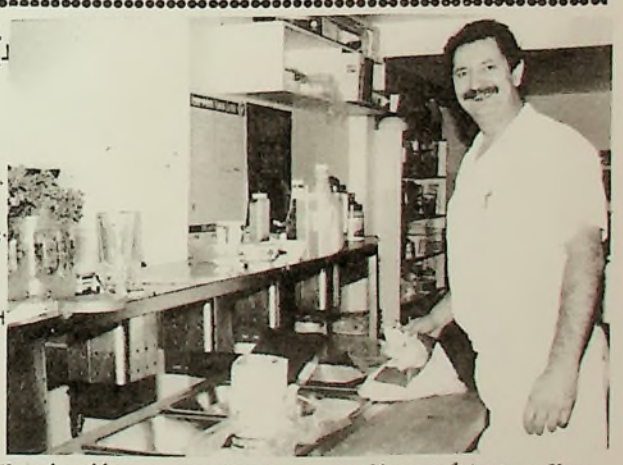
Slavnostní zahájení v pondělí v 17 hodin provede velvyslanec ČR Ing. Stanislav Chýlek a pan Tomáš Baťa, předseda Kanadsko-české obchodní komory. Návštěvníkům bude též k dispozici literatura o lázeňských zařízeních v uvedených městech.

Výstavu pořádá Czech Trade Centre ve spolupráci s Comenius Institut - Montreal a Sdružením lázeňských míst ČR.

Pro informaci kontaktujte CCRCC (416) 367-3432 nebo fax (416) 367-3492.



K obrázku vpravo: v Camp Borden je tato skupina českých důstojníků. Přijela se podívat na Mississaugu a s historickými helmami jim to sluší. Vede je pplk.Jiří Pail, třetí zleva, z Prahy. Pracují na české sekci Mez. Festivalu, který bude 13.11., ve 4 odp.



Nový nájemce restaurace na Masaryktownu, Karel Kukačka, je výborný kuchař. Tel./416/ 289-0283 pro reservace. Přejeme mu jen zdar!



Tragedie v krajanské rodině: Jiří /George/ Kořen, 44, byl jediným synem manželů Kořenových z Mississauga. Byl to zkušený komerční pilot, který posledních 10 let létal v Karibském moři, naposled v souostroví Turks a Caicos. Dne 27.dubna t.r. jel na svém motocyklu a srazil se s autem turisty z Quebeku, který jel po nesprávné straně. Jirka utrpěl těžká zranění a zemřel. Létání měl v krvi /jeho otec Jaroslav za války sloužil u RAF/, ovládl celou řadu menších sportovních letadel, avšak v poslední době létal s dvoumotorovým typem SKYKING /na obrázku/. Měl za sebou kariéru jako "bush pilot" v sev.Ontáriu a na Aljašce, ale v r.1970 se oženil a plánoval stálé zakotvení právě v Karibské oblasti. Připravil domov pro manželku a dceřku/narodila se 5.2.1997/, ale osudná nehoda zmařila všechny jeho další plány. Pro úplnost uvádíme, že se narodil v Praze 2.4.1953 a byl znám jako všestranný sportovec: vynikal jako surfer a měl přes 100 seskoků padákem. Pohřeb žehem se konal v Mississauga. Vyslovujeme rodičům Jirky naši upřím-



MUDr. Jindřich /Henry/ Jelínek, 2318 Lakeshore Blvd.W., Suite 301, Toronto, Ont. M8V 1B5, dává zákazníkům v případě potřeby protichřipkové injekce. Tel./416/252-1414. Jeho "pravou rukou" je Pavla Zátková z Prahy 7-Holešovic.

Z České republiky

K vedlejší fotografii dívčího pěveckého sboru "Kantiléna":Jde o 40 děvčat z Hradce Králové,ve věku od 14ti do 18ti let. Kdo může jakkoliv pomoci,nechť píše na:E.Vohralíková,Cejpova 414, 500 09 Hradec Králové 9. Tel.420-49-24453.--Dobré víno vyrábějí v Šatově na jižní Moravě.Blízký pevnostní bunkr měl v minulu 2 návštěvníky:A.Hitlera a K.Gottwalda.--Paní Marie Brázdová,vdova po malíři O.Brázdovi,nám sdělila,že vznikla Nadace "Zámek Líčkov-Galerie Oskara Brázdy",adr.: 438 01 Liběšice u Žatce. Cílem Nadace je zachovat a zpřístupnit veřejnosti umělecké dílo a umělecký odkaz Mistra Brázdy,dokončit obnovu kulturní památky zámku Líčkova a zřídit zde malířovu stálou galerii. Zámek není majetkem státu.Vedení Nadace bude vděčno za každou pomoc. Bylo zklamáno,že při nedávné návštěvě prez.Havla v Žatci mu jeho poradci nedoporučili návštěvu Líčkova,kam zajížděl nejen TGM,ale i dr.E.Beneš a Jan Masaryk.--Populární je pivo "Kolínské 14 proc.".--Luby nemají od r.1995 českého faráře;tehdy zemřel P.J. Janoušek.--Na české TV promítají filmy s Natašou Gollovou,Lídou Baarovou, Hanou Vítovou a Adinou Mandlovou. /Stella Májová žije v Kalifornii./--Elegantní a cenově přiměřená je restaurace v hotelu"Zlatý lev",Guttenbergova 126/3 v Liberci.--E.Soukupová,maj.ESo VIDEO, Ke Kateřinkám 1410,149 00 Praha 4,nám sdělila,že filmují letecké dni doma i v zahraničí a prodávají videa. Poslední video se týkalo Aviatické pouti v Pardubicích.--Také v Náchodě odhalili pomník obětem komunismu.--Ve Zlíně oslavili 60.výročí založení průmyslové školy kožařské. Vyšlo z ní téměř 5.000 absolventů.--Salon M.Vrzalové z Turnova měl dvě úspěšné módní přehlídky v Galerii Státního zámku Sychrov.Výtěžek šel na obnovu zámku.--Valašský šenk,Lázeňská 451, 763 12 Vizovice,ČR, nabízí ubytování a výtečnou stravu za přiměřené ceny. V lobby mají poslední "Trnky-Brnky"..--Přes 50 členů Společnosti bratří Čapků z Prahy šlo po stopách Karla Čapka na Šumavě. Jeho Památník ve Stříži u Dobříše přiláká měsíčně na 10.000 návštěvníků.--Lesní inž.M.Sanetřík,Pod Bílým kamenem 1418, 753 01 Hranice,ČR,by rád vydal knihu o evr.národních parcích s 200 bar.fotografiemi.Kdo pomůže?--Lovci vysoké budou nadšeni pobytem v loveckém zámečku Pádolí /adresa:Pádolí 39,517 03 Skruhrov n.Bělou/ v Orlických horách.Patřilo "Javaři"Fr.Janečkovi.--V Kladrubech n.L.byla v předvečer Velké pardubické slouženo troubená lovecká mše,za účasti biskupa Karla Otčenáška a ministra zemědělství J.Luxe.Bohoslužbu doplnila skupina francouzských lesních rohů.Duší podniku byl MVDr.Norbert Záliš,ředitel hřebčína.--Sochařský ateliér Mistra Fr.Bílka v Praze je přístupný veřejnosti od 15.5.do 15. 10.,kromě pondělků. Je v blízkosti kanadské ambasády.--Dr.M.Vostatek nám poslal zajímavý článek "Princ Rupert".--Podle odhadu zemře v ČR každý rok na 500 býv. muklů,většinou na následky věznění v 50.letech.--V Brně bylo otevřeno Muzeum římské kultury.--Český Těšín navštívila početná delegace org."Domovina" z lužického Srbska.--Magistrát v Pardubicích chce omezit počet billboardů /reklamních tabulí?/. Je jich na 5.000,většinou umístěných bez povolení města.--V Brně byly odhaleny 2 desky obětem při demonstraci k 1.výročí sovětské invaze.--Devítiletý školák zapálil radnici v Uh.Hradišti a způsobil škodu ve výši 350.000 Kč.--Hákový kříž na Špilberku v Brně zůstane. Památkáři přesvědčili magistrát, že znesvěcená barokní kaple názorně ukazuje,čeho byl nacismus schopen.--Nadace Ant.Švehly uspořádala ve Zlíně vědeckou konferenci o čs.zemědělství.Hlavní přednášku měl býv.předseda AK Slušovice Fr.Čuba. Navrhl zemědělcům,aby všude zakládali "Kampeličky" a pochválil snahy ministra zemědělství J.Luxe. První skupina sedláků se toho času v Luhačovicích učí modernímu řízení podniku,ve spolupráci s Českou zemědělskou universitou.--U policie v Kopřivnici slouží muž,který byl v 50.letech nejsurovějším StB vyšetřovatelem. U soudu má vypovídat několik jeho obětí.--List"Dnes" upozornil na to,že poplatek za jednorázové kan.visum ve výši 75ti kan.dol. t.j.asi 1.800 Kč,je nevratný bez ohledu na to,zda bude visum uděleno či ne.--Sokol Pardubice dostává od magistrátu subvenci na cvičení pro seniory. Průměrná návštěva je 40 důchodců.--V Dlouhé Lhotě se sešlo 71 českých Lhot. Celkem se sešlo tři tisíce lidí. ČR má 374 Lhot.--Na Oznici u Vsetína odhalili pomník TGM.Bylo to jeho oblíbené místo, když Valašsko navštívil.--L.Mácha,vrah kněze J.Toufara,bude souzen v Jičíně.--Slovenští převáděči dostanou do ČR na 100 osob týdně,za tučnou odměnu.



S "KL"spolupracuje red. Stan.Motl.

Oběť zůstává obětí

2.7.97. "Práce"

Včera měl pohřeb jeden z politických vězňů komunistického režimu. Nebylo už mnoho spoluvězňů, kteří mohli na rakev položit osobně kytičku. Řada z nich je po prožitých útrapách a s přibývajícím věkem vážně nemocných a mnozí už mají strasti pozemského života dávno za sebou. Kolik z nich se asi dožije almužny – dvaceti korun, kterou se rozhodla od ledna 1988 vyplatit vláda za každý den útrap v komunistickém lágru nebo vězení? Šťastní, že se vůbec dočkali svobody a demokracie, možná by pochopili, že státní pokladna zeje prázdnotou, a spokojili by se i s morálním zadostiučiněním. Kdyby ovšem nevěděli, že prominenty režimu, který je i jejich rodiny likvidoval, policistopadový stát bohatě vyplácí. Každý měsíc dostávají příslušníci SNB, kteří odešli od policie, až do důchodu za službu totalitnímu režimu tolik, co političtí vězni za celý rok mučení v lágrech. Mohou se muklové cítit morálně odškodněni? Vláda uvedla, kolik přibližně bude stát náš rozpočet finanční odškodnění politických vězňů. Odmítá však zveřejnit, kolik peněz vydáme ze státní pokladny na příspěvek bývalým policistům a politrukům. Jakoby se styděla přiznat, že bezohledně rozdávat rány se v každém režimu vyplácí víc než je dostávat.

LIBUŠE FRANTOVÁ



V důsledku onemocnění dirigentky E.Špriňarové se kanadské turné "Kantilény"z Hradce odkládá na jaro.

Pohoda

Češi milují pohodu. Milují ji tolik, že ohledy na pohodu obvykle převažují nad takovými prázdnými pojmy, jako je ideologie, idealismus, hrdinství, čest, statečnost - a někdy i nad některými méně prázdnými jako povinnost, poctivost, etika, spolehlivost. Což neznamená, že by byli nepoctiví, neetičtí nebo nespolehliví, bez smyslu pro povinnost a loajalitu. Dovedou být velmi loajální, zavázaní a dokonce i hluboce oddaní své pohodě. Každý, kdo by od nich žádal loajalitu, by jim nejprve musel zaručit pohodu.

To dobře chápaly okupační nacistické úřady, které se úpěnlivě snažily nepodřídit Čechy tak tvrdě nepohodě jako Poláky, Srby, Řeky nebo Rusy. Češi se jim za to odměnili tím, že jim nepůsobili velké nepříjemnosti.

Tento vtip, který Češi neradi poslouchají příliš často, pravděpodobně vymyslel nějaký Slovák: Potkají se Čech a Jugoslávec po válce a vyprávějí si o svých zážitcích.

„My, hned jak jsme zahlédli nějakého Němce v uniformě, podřízli jsme mu krk," vypráví Jugoslávec a naprostou samozřejmostí. Čech na to:

„My bychom to bývali rádi dělali taky, ale u nás se to nesmělo."

České touze po pohodě a pohodlí nejlíp porozuměl komunistický režim, který Čechům připravil život sice nudný a idiotský, ale ve srovnání s ostatním komunistickým světem velmi pohodlný. Nebylo téměř rodiny, která by si nepostavila chalupu či chatu, kam utíkala každý víkend - a český víkend trvá od pátečního poledne do poledne pondělního.

Když se rozsypala železná opona a čeští „kapitalističtí" vystěhovalci začali poprvé po mnoha letech navštěvovat svou starou vlast, nedokázali se ubránit úžasu nad tím, oč pohodlnější život jejich domácí přátelé měli. Ne bohatší, ale pohodlnější. Užívali si většího pohodlí za nižší náklady a s mnohem menším úsilím. A brali to jako samozřejmost. Berou to tak dál - a táží se, co je ještě kdo ze Západu může naučit, když už to dávno neumějí líp - pokud jde o vytváření pohodlí. Copak vytvářet pohodlí není veškerým smyslem všeho lidského snažení? No řekněte? Není?

To donekonečna omílané české slovo *pohoda* znamená mnohem víc než jen fyzické pohodlí. Znamená také domáckost, útulnost, sladěnost, sebeuspokojení, bezstarostné vztahy mezi lidmi, uspokojivou a nepříliš namáhavou činnost, celkově příjemnou atmosféru, absenci námahy, úsilí či bolesti, nerušenou pastorální idylu. Znamená stav věcí, který si nevyžaduje brát na sebe rizika a potýkat se s překážkami, nechávat se vyrušovat věcmi novými či neznámými, muset čelit nebezpečí či nedostatku.

To z Čechů nedělá národ velkých dobrodruhů. Dělá to z nich lidi vynalézavé a účelově tvořivé, ač někdy protivně otálivé, kteří se pomalu ale jistě propracovávají z nepohody k té největší možné dosažitelné pohodě, přičemž se na cestě k ní vyhýbají veškerým nepohodám. Proto se někdy raději spokojí s průměrnou pohodou, jestliže dosažení větší pohody si vyžaduje - nebo se jen předpokládá, že bude vyžadovat - přílišnou nepohodu. Flagelanti to vysvětlují tak, že si Češi bahní v prostřednosti. Ale právě svým milovaným Čechům Bruce Lockhart z Londýna v roce 1948 vysílal: „Země, která dává přednost pohodlí a klidu před svobodou, svoji svobodu ztratí a s ní ironicky i pohodlí a klid."

Čech se snaží za každou cenu vyhnout fyzické bolesti, proto se nedá snadno motivovat k tomu, aby působil fyzickou bolest druhým, a to dokonce ani svým největším nepřátelům. Pomalá, pozvolná a sotva zpozorovatelná duševní muka, často maskovaná jako pohoda, se vždy pokládají za lepší alternativu v arzenálu českých zbraní.

Pohoda je také duševní rozpoložení, v jakém Češi rádi konají svou práci, poskytují služby, dělají někomu něco k dobru. Jestliže si jsou jisti, že to, co od nich žádáte, se dá provést snadno a bez velkého rizika selhání, sdělí vám, že to udělají „v pohodě". To znamená doslovně v pohodlí, ale také bez velké námahy.

Zemitější Moraváci se svým květnatějším a hmatově i čichově pestřejším uživáním češtiny pro vás snadný úkol vykonají nejen v pohodě, dokonce ani nejen stojíce na hlavě, nýbrž s oběma rukama v prdeli.

POLYGON 4+5/1997

/Ukázka z nové knihy "Češi na vlásku",příručka národního přežívání,z nakl. Baronet,Praha./



Scéna z tábora Vojna v 50.letech,zachycená ve filmu "Dezinfekce". Sčítací nástupy za každého počasí byly prováděny až třikrát za den a trvaly někdy i několik hodin. Film byl natočen podle scénáře býv.mukla Jiřího Stránského,v režii Hynka Bočana. Jedním z poradců byl předseda KVP-Příbram a pracovník Muzea III.odboje, František Zahrádka/byl vězněn 13 let na Bytíze/. Video filmu je na cestě do Kanady.

O LETCÍCH

Ztratili jsme kontakt s B.Dubcem z Pardubic. Kde je?--I S/L M.Liškutín se pozastavil nad tím, že místo v Brookwoodu přijde dnes na 1.000 liber.--Zajímavá je kniha "Nedokončený deník čs.stíhače", kterou napsal L.Beneš a týká se F/O Jiřího Macháčka; ten sloužil u angl. 145.Sq.RAF a padl v létě 1941. Vydala firma Votobia v Olomouci.--6.10.97 oslavil své 85.narozeniny John Lenhoff.--"Letectví" přineslo medajlon Fr.Srpa "Sežantka Hanka". Pojednává o Haně Voglové-Fischlové ze Sutton, Que. Má hodnost majorky v.v. Pochází z Třebechovic.--AERO bude vyrábět švédské stíhačky Gripen. Ve Vodochodech mají radost..--Novým velitelem 32.základny takt.letectva v Náměšti n/O se stal absolvent let.vál.školy v USA, pplk.Leoš Liška.--Otrokovice navštívil RAF veterán A.Bächer, rez.Austrálie. Je mu 75. Pilotní výcvik měl v Kanadě.--4.ročník Memorial Air Show v Roudnici byl úspěšný.--Aero Vodochody uvedlo na trh typ L-159; prototyp ALCA pokřtila manželka českého ministra obrany.--Velitel letectva gen.L. Klíma řekl před senátním výborem, že "ani polovina vojenských letadel není bojeschopná".--Pomník sesti americkým letcům v Troubkách zaplavy přežil.--V.Tikovský zachytil pohnuté válečné i poválečné osudy gen.F.Fajtla v "Reflexu" č.58. Byl znám jako dobrovolník ve všem, jen na Mírov v 50.letech dobrovolně nešel.-- Na býv.letišti v Hradci Králové plánují muzeum letectví se vzdělávacím centrem pro mládež. Primátor M.Dvořák plánu přeje.--Výstava "Naši váleční letci" v Praze 8 měla úspěch zvláště u mladých.--Během Let.dne v Brně-Tuřanech se u brány platilo 100 Kč. Senzací byl letoun Gripen Jas 39.--Hledá se záp.letec Bohumil Dubský. Hledá ho Věra P. ze Žalova.--Vyšel článek "Masarykovi vnuci" a v něm byla informace, že Leonard Revilliod /syn Olgy/ se 16.8.1944 v husté mlze na Hebridách srazil s jiným angl.letounem. Ani jeden z pilotů nehodu nepřežil.--V Ústí n.O. byla výstava "Nebe bylo naše"; úvodní slovo měl p.starosta Mgr.K.Škarka.--"Dětínský deník" měl článek o Lad.Valníčkovi/1921-1977/, z pera Z.Plíhala. V lednu 1950 byl uvězněn za to, že nenahlásil úmysl plk.Šnajdra opustit republiku.--Plk.J.Balejka měl návštěvu: jeho dcera přijela z Anglie do Val.Klobouků.--Plk.Josef Váňa napsal článek "Rehabilitace čs.zahraničních letců".--V Praze zemřeli: Rudolf Čapek /nejspíš býv.ředitel čs.střední školy ve Walesu za války/, Václav Prokeš /od 311/, Robert Barton /od 311/ a ing.Melichárek. "Dědek" Flekal je stále v nemocnici na Bulovce --Plk.Jan Sigmund nám z Anglie poslal seznam bašovců, kteří sloužili u RAF. Jde o 80 osob.--Nejnovější barevné fotky v archívu: P.Kocfelda, K.Hofrichter, A.Šiška, M.Jiroudek a L.Ivanič.--P/O Vl.Nedvěd byl v prosinci 1940 navržen pro George Cross za záchranu dvou členů své posádky při havárii, ač zraněn. Návrh podepsal v Honingtonu velitel útvaru G/C J.G.Gray.--Fr.Daněk /Anglie/ navštívil své příbuzné v Dolním Němčí /paní Ježkovou/. Létal u 311. Jako český občan si požádal o český důchod.--Vyšla knížka V.Borovana "Historický let prvního českého aviatika". Pojednává o pardubickém inž.Janu Kašparovi.--M.Nevrkla z Ml.Boleslavi byl v 50.letech v Jáchymově vězněn s majorem Josefem Brixem. Byl svědkem Brixovy smrti v lágru, po té co mu táborový lékař dr.Motěšický odmítl pomoc.--M.Procházka sestavil pro "Letectví" článek o Fr.Truhlářovi "Osud v plamenech". Truhlář /1917-1971/ pocházel z Lomnice n.Popelkou.--"Playboy" komentoval knihu J. Konáše "Staří loudalové!" Práce zachytila tvrdé podmínky letců na válečných letištích, na obou stranách.--Lad.Valoušek dostal čestné občanství Šternberku.--V Olomouci se scházejí 3 býv.letci a 5 vdov. Nejaktivnější je p.Patka ze Zábřehu.--Zásluhou "KL" se vydavatel "Střípků" na N.Zélandě spojil s L. Světlíkem a výsledkem bude reportáž. Světlík žije asi 700 km od Wellingtonu a žije tak tiše, že o něm nikdo z krajanů nevěděl.--Vít Angetter nám sice poslal krásné fotografie z odhalení pomníku padlým letcům v Praze, ale nebyl tam osobně. Z toho důvodu nemohl navštívit kamaráda Mečislava Kozáka v Olomouci. Vít žije u Prescott, Arizona.--"Historie a vojenství" měla studii nazvanou "Ztráty amerického a britského letectva na českém území ve 2.světové válce", 40 stran, z pera Jiřího Rajlicha. Vyšla mu také práce "Mustangy nad Protektorátem".--1.5.97 zemřela v Anglii Rhoda Hickin, vdova po Joe Čapkovi. Sdělil nám to W/C J.Pope z Norwich Av.muzea.--Na sjezd 68.Sq.byl pozván K.Bednařík z Holešova.--U 311.sloužil Fr.Novák, nar.26.8.1919 v Mor.Ostravě. Jakákoliv data o něm shání jeho sestra. Jeho posl.adresa byla: 1261 Kildare Rd., Windsor.--L.Šindelář nám sdělil, že schůzky býv.letci jsou v AVION KLUBU, Bělehradská 19, Praha, každý čtvrtek v 5 pm.--Zdrav.problémy má gen.Stan Dvorský, 86.--U 68.Sq.byli i Štandera, Husár a Nečas. V Austrálii žije Veselý a v Anglii Kaňovský.--Data o vál. letcích sbírá Zd.Saitl, Palackého 311. 667 01 Židlochovice.--"Mukl" č.3/97 měl článek F.Bíma. Byl vězněn s gen.K.Janouškem.--"Let.listy" přinesly článek J.Raila a J.Micky o K.Valáškovi.



Paní Helena Adamová, vdova Josefovi ze 68.perutě RAF, má zřejmě ráda roztomilé pejsky, ale její foto přinášíme proto, abychom zdůraznili významný podíl pozůstalých po našich válečných letcích /jejich manželky a děti/ na zachování archivních materiálů po nich. Tím chceme také podtrhnout význam tzv.amatérských let.historiků /pp.Strejček, Řešátko, Rail, Klímek, Toman, Vostatek a jiní/.

Osudy letců

BRNO (zb). Brněnské nakladatelství Doplněk vydalo tento týden knížku s názvem Osudy letců Dušana Schneidera (240 str., 1997). Čtenáři v ní najdou vyprávění československých letců, kteří své příhody svěřili autorovi. Sedmnáct mužů a žen, jimž se létání stalo osudem, vypráví poctivě o všem, co k rizikům nebezpečného, ale i krásného povolání patří. Nakladatelství pořádá k uvedení knihy na trh autogramiády autora Dušana Schneidera, na nichž budou Osudy letců ke koupi.

Vzpomínky pilota R. A. F.

Jeden tisíc sedm set českých letců odešlo v roce 1939 do zahraničí. Vrátila se jich sotva čtvrtina. Jedním z nich byl i VÁCLAV KORDA, který vyličil své vzpomínky na dramatické období druhé světové války v knize PILOTEM R. A. F. Napsal ji podle vyprávění hrdiny příběhu Adam Jist, vydala Mladá fronta. Poprvé vyšla na pokračování v leteckém týdeníku Rozlet hned po válce, knižně v r. 1946 pod názvem Nad zeměmi a mořI.



Londýn, v r. 1935: kapitán ČSA, Václav Korda před Imperiálním válečným muzeem. Legendární postava mezi našimi letci za války v Anglii. Po listopadu 89 byl povýšen na plk.let.v.v. Narodil se v Pobradech 4.3.07 a zemřel v Amityville, NY 28.2.96.

Nyní kniha vychází znovu, doplněna o závěrečné kapitoly, v nichž se dovíme, proč musel V. Korda odejít do emigrace podruhé, jak začínal v Americe jako dělník vagónky a nakonec se stal viceprezidentem velké letecké společnosti. Ale přece jen byl nejšťastnější, když se mohl v roce 1990 znovu vrátit aspoň na chvíli do své rodné vlasti.

Podobných vzpomínek našich letců bojujících za války v Anglii (i s těmi dvěma nebo třemi konci) vyšlo v posledních letech dost. Jsou si v lecčems podobné, a přece je každá jiná. V. Korda přišel po krátké, smutné i veselé epizodě ve Francii do Anglie jako zralý člověk, který již měl v Čs. aeroliniích nalétáno několik let i na mezinárodních linkách. Tím je také dán jeho pohled na události i lidi kolem sebe. Nebyl vojákem z povolání, ale nakonec patřil k nejvýraznějším velitelům slavné 311. bombardovací perutě, která byla součástí Royal Air Force. Nalétal dvě stě hodin jako kapitán, z toho sto šedesát nad nepřátelským územím. To byly dlouhé hodiny! Kreslí portréty lidí, kteří tvořili jeho posádku (byl mezi nimi např. i známý boxer Vilda Jakš). V. Korda zobecňuje některé své postřehy a bohaté zkušenosti, pokouší se definovat pojem hrdinství a strachu, náhody či docela obyčejného štěstí.

Jak bylo pravidlem, byl V. Korda po dvou stech letových hodinách přeřazen k „nebojové" jednotce. Dělal leteckého instruktora — a létal s novými stroji z Kanady. Jako první český letec-kapitán překonal Atlantský oceán. Po návratu do Prahy byl jmenován provozním ředitelem ČSA, ale brzy poznal, že se kolem něho splétá síť intrik a podezírání — a tak, tentokrát už s manželkou, odešel na Západ podruhé.

Nespravedlnost tíží letce více než důchody

Pod titulkem „Čeští bojovníci za svobodu čelí důchodové mizerii" uveřejnil britský deník The Sunday Telegraph informace o nelichotivé finanční situaci našich letců, kteří bojovali za druhé světové války po boku Britů. Zatímco se dnes mnozí exkomunističtí důstojníci těší ze štědré důchodové podpory, žije řada českých válečných pilotů téměř na hranici chudoby.

MICHAELA NAVRÁTILOVÁ

Kritika je směřována především na adresu vlády, která neudělala téměř nic pro kompenzaci těch, kteří denně nasazovali životy v boji proti fašismu a kteří museli čelit s nástupem komunismu kruté šikaně za to, že nešli do vítězného tažení po boku Rudé armády. Končili často ve vězení nebo vykonávali určenou práci v dolech.

Místo uznání přišla perzekuce a pronásledování

„Do války jsme šli dobrovolně, vázáni pouze vojenskou přísahou, že budeme bojovat všude tam, kde můžeme naší zemi navrátit svobodu," řekl DNI zřejmě poslední pilot spojenecké armády žijící v Ostravě, osmdesátiletý Zdeněk Škarvada. „Domů jsme se vraceli s radostí v srdci, a za tři roky nás začali zavírat." Jeho samotného vězení minulo, na příkaz ministra Čepičky jej však vystěhovali z vlastního bytu v Brně rovnou na venkov, dali mu do ruky krumpáč a lopatu a určili, že bude horníkem. „Tak vypadala naše rekvalifikace," dodává.

Po pádu komunismu byly zřízeny rehabilitační komise a s bývalými piloty sepsány rozsáhlé protokoly a výpovědi. Kde dnes leží, nikdo netuší. „Naše rehabilitace nakonec spočívala v tom, že nám byla vrácena uniforma a hodnosti. Nic víc," říká s pokrčením ramen. Nechce vyčítat ani nikoho obviňovat. Mrzí ho jen to, že lidé, kteří tak nesmlouvavě rozhodovali o jeho osudech i osudech kamarádů, dnes užívají spokojeného stáří bez finanční nouze. „To nás bolí. To je ta křivda," tvrdí důrazně. „O to víc mě bolí prohlášení pana premiéra Klause, kterého mám jinak nesmírně rád, že vojákovi stačí metál."

Česká vláda přislíbila před nedávnem malou kompenzaci bývalým politickým vězňům za každý měsíc strávený za mřížemi. To by mělo zahrnout i některé válečné veterány. „V případě mnohých z nás se však jednalo o mimosoudní tresty a řada rozsudků není zdokumentována. Jak se tito piloti prokáží, že byli skutečně vězněni?" ptá se František Škarvada. Jediná pomoc, na kterou mohou spoléhat, jsou proto pravidelné roční příspěvky z britské nadace založené válečným veteránem Jimem Autonem. Předány byly celkem třikrát a jednalo se vždy o dvě stě liber na osobu, které byly vítanou záchranou při nejtíživějších finančních potížích.

Pomoc přišla teprve ze zahraničí

Pomoc Jima Autona směřovala původně jen do řad letců-veteránů, dnes shromažďuje finanční dary i pro bývalé vojáky pozemního vojska - českého, polského i slovenského. Nedávno peníze rozděloval i na Podkarpatské Rusi. „Mnozí z těch, kteří nadaci přispívají, původně nevěřili, že jsme vůbec bojovali. Proto se byl na nás osobně podívat jeden britský letecký maršál. Museli jsme tehdy přijít ve válečných uniformách se symboly, které to dosvědčují," vypráví František Škarvada. Kompenzace poskytované ze strany zahraniční nadace, nikoliv tedy naší, jak by se slušelo, se týkají rovněž vdov. Z bývalých českých letců zbyla už jen hrstka.

Na zásluhy českých letců se doma jednoduše zapomnělo, i na to, že jako první odcházeli do války a jako poslední se z ní také vraceli. Důvodem jejich čtyřicetileté perzekuce byla jejich přísaha složená britskému králi Jiřímu VI., kterou později komunisté označili za vlastizradu. „Doma se nebojovalo. Šli jsme tedy dobrovolně tam, kde jsme mohli bránit vlast a společnými silami porazit Hitlera. Na tom nebylo nic vlastizrádného," říká závěrem František Škarvada.

Československí piloti bojovali po boku britských a polských pilotů. Rozhodující měrou se zasloužili o to, jak nakonec válka dopadla. Nestojí o kompenzaci za své válečné činy, ale za čtyřicet promarněných let.

O VOJÁCÍCH

Josef Máčala vzpomínal rád na svého vál.kamaráda Šenka z Kunovic. Co se stalo s ním?--V leopoldovské věznici byli v 50.letech vězněni mj.gen.V.Pelich, gen.Mrázek /býv.voj.attaché v Moskvě/,plk.gšt.Fěda Pokorný,plukovníci Kadajka,Sáša Korda,Duda,Koutný a Bohouš Pelikán.—Dcera gen.Bartíka žije.Adresa:Mrs.D.Shilling-law-Kellick, 6526 E.Ironwood Dr.,Paradise Valley,AZ 85253,USA.--O utajené archívy jednotek SS projevila zájem i kan.místa.--V 18.bazovické brigádě 2.praporu na východě bojoval kpt.ing.Jaromír Kašpar /dnes 77/ z Veselí nad Moravou.—Název Austerlitz znamená v českém jazyce Novosedlice. Založení je hist.doloženo v r.1190.--"Slovo"přineslo článek M.Borovičky "Triumf gen.Aloise Lišky". Velitel obklíčené něm.posádky v Dunkirku podepsal 9.5.kapitulaci právě do Liškových rukou. Zasloužil se o to,že komb.oddíl pplk.A.Sítka v síle 150ti mužů byl poslán do Čech jako součást 18.pluku am.1.armády.--Jan Beneš /spisovatel z Obořiště/ věnoval kritickou pozornost generálovi R.Gajdovi.--"Slovo"mělo článek "Zborov 2.července 1917". Proti legionářům stál 35.pluk z Plzně a 75.pluk z Jindřichova Hradce. Většina z nich padla do zajetí.--Absolvent West Pointu Petr Vohralík /pogratuloval mu osobně pres.Clinton/ se vrátil do Chrudimě a je zklamán situací v české armádě. Lituje,že nezůstal v USA.--Ivan Šedivý popsal ve "Slově""Počátky čs.armády". Prvním vrchním velitelem byl gen.Jan Diviš.--Am.expert na ruční palné zbraně Jeff Cooper navštívil zbrojovku v Uh.Brodě.--Z Bosny se vrátil pplk.Vlad.Palán,který působil jako informační důstojník.Řekl tisku,že naši vojáci v Bosně získávají cenné životní a profesní zkušenosti.--Olomoucký vojenský hřbitov založený v r.1869 chátrá.Nikdo ho neudržuje,i když jsou tam padlí z 2.svět.války.--V 50.letech umučení vězni byli vzpomenuti JUDr.Zd.Kesslerem přímo v kapli býv.věznice v Uh.Hradišti.Padlo i jméno Grebeníčka st.,který byl krutým hlavním vyšetřovatelem StB a bude stát brzy před soudem.—Voj.nemocnice v Hradisku u Olomouce chce pečovat o válečné veterány.--Nakl.Epocha vydalo knížku "Generál Alois Eliáš",z pera R.Kvačka a D.Tomáška.—Ve Štítině u Opavy vzpomenuli nedožitých 100.narozenin největšího z rodáků, gen.H.Píky. V blízké Hrabyni bude jeho stálá expozice.--Jar.Herman si všimnul,že v knize kpt.Zdráhaly je tento údaj:velitel varšavského povstání si nepřál pomoc RA a parlamentáři RA byli Poláky zastřeleni.--Hledá se Jaroslav Stoklasa. MV chce jeho svědectví.--Největší úspěchy v Anglii ve fotbalu měl vojenský team:kpt.Vocásek,Měšťánek,Hampl,Hieke,Hajda, Caudr,Kašpar,Bayer a Martínek. Někdy hráli Betka, Hajda,Scheiner,Franko a Deutelbaum.--Lehký čs.lehký tank vz.38 vyrobený ČKD: Před zářím 1939 jich bylo vyrobeno 1.334 a všechny sebral Hitler.Za číslici 38 přidal písmeno "t" /tschechisch/ a poslal většinu z nich Rommelovi do Afriky.Z toho vznikl článek pod názvem "Čs.tanky,kterým velel Rommel",z pera Lucie Zmové.--I.Procházka dokončuje rukopis o akcích čs.brigády před Dunkirkem. Jinak studuje prameny o Cizinecké legii v letech 39 až 45.--Hugo Mellion pokračuje v bohulibé činnosti v sev.Anglii vydáváním pravidelného "Newsletter".--Němci věznili zajaté franc.důstojníky na českém hradě Sovinci;v jedné místnosti bylo až 200 mužů. V r.45 hrad vyhořel.--Tábory PTP prošlo více než 44.000 mužů. Ti,co přežili,odmítají označení "černí baroni". Do r.1954 přišlo o život na 400 "nepřátel lidu" v kamenolomech,na stavbách nebo v dolech.--V. Mareš pátrá po fotografii,na níž je gen.Liška s Janem Masarykem a Marcií Davenportovou.Kdo ji má? --Nová kniha"Czechoslovak Armored Fighting Vehicles 1918-1948",z pera C.K.Klimenta a.C.Franceva, má 383 stran a 800 fotografií.--8.pěší pluk Slezský vznikl v Baryševce u Kyjeva 3.8.1917. Podle záznamů byly v Baryšovce "kostrbaté a blátivé uličky,skoro nesjízdné"./Kdo by chtěl podobné ulice vidět na vlastní oči dnes,může je najít v Roztokách u Prahy!/--Klub voj.historie má adresu: M.Frost,Pickova 546,562 01 Ústí n/O.--Odb.pracovník prof.L.Jaroš byl uctěn deskou v Holešově;byl popraven Němci 18.6.42 v Brně.--Ing.M.Petrák z Pardubic vzpomněl válečných zásluh vedení ON:plk.Tacla a Z.Tvrze,F.Přibyla,Totušky a Karla Zadiny. Tacl velel místnímu 8.dragounského pluku.--Podle J.Zoubka z Tábora vznikla v dubnu 39 v Praze tajná organizace "Neporažená armáda",její členové později přešli do "Obrany národa". Zoubek byl vězněn v Sachsenhausenu s gen.Miklíkem a Křížem.--Vojáci z Velké Hledsebe u Chebu byli na cvičení v Anglii.--Býv.voják J.Pavlíček z Ostravy označil záplavy na Moravě za "biblické" a dodal,že bohužel se nenašel žádný Noe,aby zachránil zvířata.--5 let trvalo,než byl pražský Švermův most přejmenován na Most gen.M.R.Štefánika.--K.Wolfe shání adresu Jiřího Ingra v Anglii.Kdo pomůže?--Olga M.Ostrý-Kent zemřela v USA 17.10.1994.

Muzikantům zvoní hrana

Zrušení vojenské posádkové hudby ve Vyškově chápou tamější důstojníci jako osudovou ránu srovnatelnou s rodinnou tragédií. Vojenská hudba bude zrušena ministerstvem obrany v důsledku škrtů v rozpočtu armády.

Z archívu F.Vilíma-Winternitze:



La Palme,červen 1940:zleva-Laušman a Winternitz.



La Palme 1940:zleva-Křepel,Hornoff a Hojtaš.



Pplk.gšt.Karel Lukas,první oběť kom.násilí v r. 1948. Pocházel z Brníčka.



Josef Máčala se narodil 4.4.1908 v Hřivínově Újezdě a zemřel 24.4.1980 v Biskupicích u Luhačovic,odkud pocházela jeho paní. Žijí tam dcery /Marie Lekešová a Věra Pančuchová/,které vlastní místní hostinec.Máčalův odchod v r.40 přes Maďarsko byl ztížen zápalem plic.V Anglii byli jeho přáteli Fr.Starý a P.Jiří Krejčí. V 50.letech byl vězněn po té,co pomohl k odchodu na západ Fr.Starému.



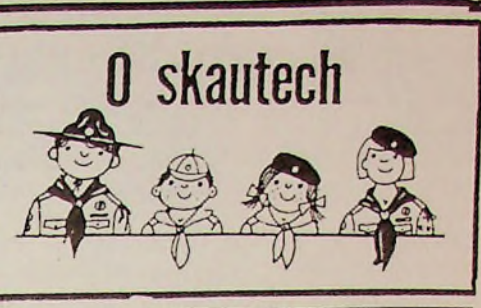
Kdo nám pomůže identifikovat tento čs.vojenský útvar v Anglii za války? Víme jen,že muž v holínkách vedle kola je J.Máčala /x/.



Podle red.V.Straky tento snímek zachycuje autorotu.V 2.řadě 4.od prava /s fouskama/ je mjr.Cyril Zapletal,pozdější velitel ochranky presidentského sídla. Šikmo doprava nad ním /usmívající se/ je mjr.Jiří Tachecí,který měl na starosti benzín. Red.Straka poznamenal,že poslední číslo vojenských "Našich novin" vyšlo v květnu 45 v Němčicích.

O PARAŠUTISTECH

V Brně byly odhaleny desky na počest J.Valčíka a F.Opálky. Na podnět Čs.Obce legionářské, odb.Brno a specificky plk. ing.J.Krčmáře.--4.9.1942 byl nacisty popraven kněz pravoslavné církve Václav Čikl, jeho manželka Marie byla umučena v Mauthausenu, ale dvě malé dcery byly včas poslány k příbuzným na Moravu a válku přežily. Starší Olga, provdaná Rožnovská, je dnes aktivní v odbočce ČSBS v Uh.Hradišti.--Koncem dubna 45 bylo v brdských lesích několik set para-agentů NKVD a velel jim plk.Kozlov-Bogun. Měl se 5.5.sejít s gen.Kutlvašrem, ale pro rychlý spád událostí k tomu nedošlo. V té době měli Sověti v Praze 2 vysílačky /jednu v blízkosti ruzyňského letiště/, zatímco "záp.vysílačka" v rukou Nechanského a Klemeše /z paravýsadku PLATINUM-PEWTER/udržovala spojení s čs.vládou v Košicích, příp.s Londýnem a tamní čs. radiostřednou. Francouzští zpravodajci v rámci Pattonovy armády se zasloužili o kapitulaci SS Kampfgruppe Wallenstein u Zbraslavi. Záhadná je i dnes mise agenta am.OSS P.Dolana, který v doprovodu dvou rusky a německy mluvících příslušníků české sekce OSS ukořistěným autem zn.Daimler-Benz dojel se zvláštním úkolem do Brna a v Tezezíně ještě před příchodem R-A odvezl několik osob tam vězněných. Tato skupina měla také v Praze zajistit budovu amerického zastupitelského úřadu.--Vých. parašutista Kurt Herman, pův.z Brna, bojoval za války po boku statečného majora Kovpaka. Plk.Herman žije dnes v Corio, Austrálie.--Gen.A.Petrák, instruktor čs. parašutistů ve Skotsku, nám poslal úplný seznam čs.důstojníků, kteří byli v 50.letech vězněni na Mírově. Foto jeho válečného velitele mjr.D.Nicholsona přineseme v "KL". Sešel se s ním v dubnu 1966.--Obléhání kostela v Resslově ul.18.6.42 se sedmi čs.parašutisty pod velením npor.Opálky se účastnilo 757 SS-manů. Kolik z nich přišlo o život, není známo.





Známý skaut Josef Varmuža-Pepek, rezident Toronta, na Masaryktownu zač. září 1997. Za války byl zajatcem Japonci.

Jeden ze statečných

Jiří Bayer /nar.7.6.1926 v Praze, zemřel 29.7.1997 v Roztokách u Prahy/ byl zakladatelem a ředitelem roztockého muzea v.v. Tento titul mu dalo parte, rozeslané do zámoří se zpožděním. Pro pisatele těchto řádků byl Jirka Bayer především skautský snílek; plánoval a snažil se vytvořit Národní skautský archiv a svým významem v dějinách čs.skautingu se zařadil mezi jeho velikány, hned po prof.A.B.Svojsíkovi, prof.R.Plajnerovi, dr.Velenu Fanderlikovi a jeho bratru Milotovi. Nesmírně si Jirky vážil JUDr.Antonín Sum, který přišel na jeho pohřeb. Ač máme v archívu fotografie z této smutné události, nevíme zatím, kdo tam byl za vedení Českého Junáka. Jeho životní osudy byly pestré: s TGM se sešel jako dvouletý, ve svých 67.letech byl vyznamenán prezidentem Havlem. Od svých devíti let byl průvodcem na hradě Kokořín, skautoval od r.1937. Jeho skupina Obrany národa ukryla 800 m od německých hranic na 300 pušek a nábojů, které se během povstání v Praze v květnu 45 dostaly včas do Prahy Jirkovou zásluhou. Za války pracoval v Hodkově továrně jako jemný mechanik pro palubní letecké přístroje; i tam pokračoval v odbojové činnosti. V pískovcových skalách a slujích kolem Kokořína se během války skrývalo několik set osob, po kterých pátralo Gestapo. V té době jeho nejbližšími spolupracovníky /vedle otce Hynka/ byli mj.Jenda Černý, Eda Novák, Vincenc Šel, Karel Kubát, kastelán Jiří Svoboda. Po válce se věnoval skautingu: založil mj.tříkilometrovou Stezku bobříka odvahy pod kokořínským hradem a položil základy skautské reservace v Roztokách samotných; snil o tom, že tam bude Ústřední Lesní škola pro celé Čechy. Po únoru 48 Jirka poznal, co je komunistický fanatismus, demagogie a zastrašování. Ze všech svých sil se rudé nákaze postavil do cesty. Dovolili mu, že s desíti nadšenci založil Vlastivědný odbor pro ochranu památek a externě začal na UK studovat archeologii. V Muzejní síni v Tichém údolí pořádal Osvětové besedy a v r.1957 vybojoval zřízení Okresního Muzea na roztockém zámku, původně vodní tvrzi na Vltavě. Mimo to se podílel na odborných opravách na Levém Hradci, kde v r.982 byl sv.Vojtěch zvolen českým biskupem. V r.1958 se Jiří Bayer oženil /26.6./ a v r.1960 se jemu a paní Janě narodila dcera Renáta a v r.1966 syn Pavel. Měsíčník Roztok a Žalova "Odraz" přinesl v č.7-8 Jirkův článek "40 let roztockého muzea?", kde jsou podrobně popsány všechny problémy, které doba přinesla. Je tam zachycena i korespodence, kterou měl v r.1996 s tehdejším českým ministrem kultury P.Tigridem. V pohřebním kázání podtrhla ThMgr.Jarmila Kučerová, farářka místního sboru čs.církve husitské, že Jiří Bayer měl sílu zápasit se zlem o dobro, s temnotou o světlo, se lží o vítězství pravdy, s nelaskou o vítězství lásky. Pan starosta města, Martin Štifler, se ve svém rozloučení zmínil, že Jiří Bayer měl v sobě oheň aktivity, který jiní nemají, a který je v podmínkách reality stravuje až do mé míry, že podlomí jejich zdraví. Br.Bayer zanechal na svém psacím stole nedokončený dopis, adresovaný "Všem věrným Čechům doma i v zahraničí", určený pro publikaci v "Kanadských Listech".

Mirko Janeček-AKI.



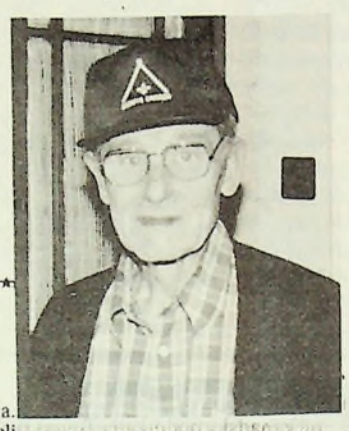
Máchově krajině

Vracím se k Máchově tiché krajině
s modravě vzdutým Bezdězem
a tajemně zmlklým Kokořínem,
k šumění boru i hluboké dolině.

Toulám se pod skalními Pokličkami
voňavě prokvetlou lučinou
s životodárně čirou Pšovkou,
v hřejivém písku mezi travinami.

Zdravím tu čarovnou českou zem,
záblesky jezera kraje
i jeho věčného Máje,
po vichřici zrozený dobrý den.

Jiří Bayer



Nejnovější fotografie JUDr.Ant.Suma, býv. tajemníka Jana Masaryka. V 50.letech byl 13 let vězněn. Stále aktivní.

co v dějepise nebývá

Holčička a kolo

Měla takové pravé české jméno - Nováková. Pokřtili ji Jindřiška. Bydlela s rodiči a čtyřmi sourozenci v Libni, ale až poté, co museli odejít z pohraničních Podmokel. Byli Češi, a tak se na podzim 1938 nuceně stěhovali. Tatínek pak pracoval jako truhlář ve vršovických železničních dílnách, peněz v rodině nebylo nazbyt. Jindřiška právě končila školu, bylo jí čtrnáct, chtěla se učit švadlenou. Asi by byla radost u ní šít. Samotné jí to moc slušelo, ač na parádu neměla. Zářila mládím. Jejím osudem se však nestala šikovná jehla a hbitý šicí stroj, ale kolo. Obyčejné pánské kolo.

Nepodlehla

K Baťově prodejně v Libni je dopoledne 27. května 1942 přistavil muž. Pak rychle utekl. Všimla si ho žena, která si právě vybírala boty, a také viděla, že muž krvácel. Za chvíli přišla dívka a kolo odvedla. Žena všechno pověděla gestapu. Právě byl spáchán atentát na zastupujícího říšského protektora Heydricha a každý, kdo zpozoroval něco podezřelého, to měl oznámit policii. Žena byla „Poloněmka", měla syna v německé armádě, tak vypovídala ráda. Přihlásilo se ale i pár českých žen, které děvče viděly: přičinliví horlivci nebo ustrašenci se vždycky najdou.

A tak jednotky SS uzavřely Libeň a zvláštní komanda vpadla do všech domácností, kde žily dívky od 12 do 16 let. Děvčata byla odvezena do sídla gestapa v Pečkově paláci a musela se procházet s pánským kolem. Pozorovaly je ony horlivé svědkyně. Nic se neobjasnilo. Děvčátko poznáno nebylo, i když se ocitlo mezi zadrženými. Jindřiška Nováková se i v této chvíli zachovala statečně. Nepodlomila se jí kolena, vydržela přehlídku s kolem před očima žen, které by ji rády usvědčily. Jen už neměla své dlouhé vlasy, maminka ji ostříhala a upravila.

Věděla, čí kolo odvedla. Jel na něm Jan Kubiš, který hodil na Heydricha granát. Po atentátu ujel kus cesty na kole. Pak bylo výhodnější pokračovat pěšky, a tak kolo odložil. Namířil si to k Novákovým. Nevíme, zda tu někdy předtím nebyl, nebo jen věděl o adrese, jak se většinou soudí. Spíše to tu opravdu znal. Řekl, kde nechal kolo. Právě se domů vracela Jindřiška. Maminka ji pro kolo poslala. Měla je přivést co nejrychleji a s nikým nemluvit. Udělala to. Kolo postavila na dvoře u dřevníku. Pak je někam uklidili.

Z našeho rodu

Pátrací komando kolo neobjevilo, stejně jako nenašlo Jindřišku. Patřila k mohutné hrstce, která dokázala vzdorovat rozběsněné moci marně pátrající po atentátnících. Když nenašla stopu, aspoň si ji vymyslela. Nasměrovala ji do Lidic. Gestapáčtí kariéristé stržení vidinou odměn a povýšení si ji rychle prošlapali.

K Horákově stodole, kde nechali postřílet lidické muže. K místní škole, kam nahnali ženy a děti a pak je odvezli do míst bez návratu. K lidickému kostelu, který dali vyhodit do povětří, a k chalupám, jež zapálili, k cestám, které přikázali rozorat. Se vším spěchali. S popravami, s pohřbíváním obětí - hrob jim museli rychle vykopat muži z Terezína - s rabováním i požáry. A také s vydáním „úřední zprávy". Všechna obvinění vylhali. Mezi sebou si stěžovali, že nic v Lidicích neobjevili. Atentátníky a jejich druhy a pomocníky jim až časem pomohla najít zrada.

Zabili i čtyři lidické havíře, kterým ráno 10. června 1942, kdy umírali Lidice, končila směna. Na povrchu uslyšeli, co se v Lidicích děje. „Nechoďte tam!" prosili je přátelé.

Odmítli. „Není to nic platné, hoši, my tam musíme," řekl jeden z nich, Václav Kovařovský. „Máme tam rodiny, domky, majetek. Jestli nám zničili ženy a děti a domky, tak ať zničí také nás."

V pamětech svých druhů zůstali jako hrdinové. Už je to dávno, 55 let, někteří o tom ani nevědí, jiní vědět nechtějí. Aspoň ty posté lidi ze vzpomínání zcela nevymažme, co v létě 1942 umřeli jen proto, že byli z našeho českého rodu. Čtrnáctiletou Jindřišku Novákovou, kterou zabili s rodiči, čtrnáctiletého Pepu Hroníka, jehož zastřelili v Lidicích... Byly jich stovky. (kk)



Vzkříšení skautingu v Kroměříži po povodních /6 kluboven unesla voda/ má na bedrech br.J.Vopička-Vulkán se svou obětavou paní. Přijal od vydavatele t.l. materiály o kanadských skautech pro plánovanou výstavu v novém Skautském domově. Vulkán je jinak plk.tankových vojsk v.v.



Zleva: nedávno zesnulý br.ing.Ant.Vémola-Baron z Holešova, iniciátor pochodů k uctění památky RNDr.Rud.Plajnera-Táty. Autor Plajnerovy monografie a napsal i publikaci o obětech skautů za 2.světové války. Vpravo je MUDr.Milan Vacek-Šaman, Baronův blízký spolupracovník; promluvil na pohřbu za Svojsíkův čestný oddíl.

Z České republiky

Populární v Praze je týdeník "Metro", protože je zdarma a má hodnotný obsah. Adresa: Na Florenci 19, 112 86 Praha 1. --Jako dozvuk Babic bude souzen agent StB Lad. Malý, který se v 50. letech vydával za agenta CIC.-- Z loňských českých uchazečů o pol. asyl v Kanadě, bylo odmítnuto 95 procent.--Ing. E. Dvořák napsal jménem Svazu nuceně nasazených /má skoro 50.000 členů/ článek "Mlčení o totálně nasazených". Postiženy byly ročníky 1921 až 1924. Nasazení nebyli nikým odškodněni; spoléhají na P. Tigrida.--Němečtí šlechtici z Hohenbergu žádají zpět zámek Velké Březno u Ústí n.L.--V zámku v Chyši u Děčína bude stálá výstavka K. Čapka, který tam působil jako vychovatel.--Novinář J. Vaňhara oslavil "90".--Vyšla kniha "Kanadské bloudění" z pera Jindřicha Bílka z Mníšku pod Brdy. Má povolení vozit zákazníky po okolí dostavníkem WELLS FARGO. Čekárnu postaví Krušovický pivovar,--Dřevěná chata Maměnka na Pustevnách je prázdná a brzy se rozpadne. Soud dosud nerozhodl, komu patří.--V okolí Zlína pokračuje debata o podrobnostech knihy "Hyeny" z pera JUDr. J. Pospíšila.-- V Lidicích stále straší železobetonový monstr; obec jej chce odstranit. Novým starostou se stal M. Kaliba.--Sbírka dědečka prez. Havla je v Troji. Jmenoval se Hugo Vavrečka a sbíral keramiku a porcelán.--16 vzácných bílých daňků je v oboře zámku v Častolovicích, který vlastní Diana Sternbergová.--Na nástěnkách českých středních škol se objevil leták am. společnosti NCCI s nabídkou bezplatného studia na středních školách v USA. Podepsán je S. Beránek a adresa je na Box v Praze. Po odeslání formuláře přijde požadavek zálohy ve výši 22.500 Kč. České ministerstvo školství se od podniku distancovalo.--Dipl. léčitel alternativní medicíny Fr. Čanda z Jelenice č.6 u Mělníka, si otevřel ordinaci v hotelu Synthesia v Pardubicích.--Populární je vojenské muzeum M. Frosta v Ústí n. Orlicí. Majitel dostal od pres. Clintona čestné vyznamenání Purpurového srdce a má hodnost čestného seržanta US armády.--Chemapol plánuje zřídit v Lucerně kulturní středisko první třídy. Soud zatím ale zablokoval další převody.--Už 5 let se čeká na zřízení Nejvyššího správního soudu. Zřízení takového soudu doporučuje i JUDr. Zdeněk Kessler.--Spor o opočenský zámek se dosud neskončil.--Vstupné na hrad Bouzov je dnes 50 Kč. Dotace vyschly, když se ozvaly obavy, že se hrad nejspíš vrátí býv. řádu německých rytířů.--V Pardubicích se konal sjezd absolventů obch. akademie z r. 1946. Svolavatelem byl známý cykl. přeborník Jarda Golombiowski.--Vše podstatné obsahuje "Olomouc Passport", 34 stran; celá řada pěkných barevných fotografií. Nositel pasu má zaručené slevy v muzeích.--Pražský primátor Koukal byl překvapen otevřeným dopisem Čechoameričanů, který důrazně žádal zavedení pořádku v taxislužbě v Praze. Mezi autory dopisu byl Miloš Forman, Ája Vrzáňová a 15 dalších známých osobností.--M. Přibáň z Brna se pokusil zachytit historii života našich v Kanadě /ve spolupráci s Centrem pro čs. exilová studia v Olomouci/, ale kata o tisku má vážné nedostatky: např. nejsou uvedena jména Jiřího Hlubíčka a Josefa Kuřila, kteří vydávali "Naše Hlasy". Také informace o "Severských Listech" nejsou úplné.--"Zprávy Klubu přátel Pardubicka", č. 9-10,97 měly zajímavý obsah. Ved. red. je dr. Jiří Kotyk. Jako příloha vyšla brožura "Židé na Pardubicku", 12 stran.--Dr. V. Fiala z olom. Centra plánuje návštěvu Toronta a okolí.

Plný text předpisů týkajících se obnovené vízové povinnosti pro české občany cestující do Kanady. Dokument ČTK poskytlo kanadské velvyslanectví v Praze.

Svět se zavírá před lidmi z ČR

Návštěvníci jsou v Kanadě vítáni. Návštěvníci musí úředníky, jak na vízovém oddělení, tak i při přechodu hranice přesvědčit o tom, že: a) jsou návštěvníky-turisty, kteří po uplynutí povolené doby pobytu z Kanady odcestují; b) pochopili, že v Kanadě nemohou své postavení/status (turista) změnit na jiné; c) mají dobrý charakter; d) přesvědčí o tom, že se vrátí buď do státu, z kterého vycestovali, nebo do jiného státu; e) jsou schopni svůj pobyt v Kanadě finančně zabezpečit.

Návštěvníci Kanady nesmí v době pobytu pracovat ani studovat. Výjimku tvoří návštěvníci, kteří mají dočasné pracovní povolení (Employment Authorization) nebo studijní povolení (Student Authorization). Tato povolení se nevydávají k turistickým vízům. Žádáme Vás, abyste důkladně, dle těchto instrukcí vyplnili Vaší žádost, tím ušetříte čas a vyhnete se zbytečnému opoždění.

Pro občany České republiky platí do Kanady vízová povinnost. Instrukce pro správné vyplnění a předložení žádosti o dočasný pobyt/turistické vízum do Kanady. Žadatel o dočasný pobyt/turistické vízum musí kompletně na každou otázku odpovědět v dotazníku: Application for temporary entry to Canada (Visitor Status).

Dotazník vyplňte buď v angličtině, nebo ve francouzštině a to buď na psacím stroji, nebo hůlkovým písmem. Do Vaší žádosti můžete zahrnout i žádost manžela/manželky a nepinoletých dětí. Děti starší devatenácti let i ostatní příbuzní musí vyplnit vlastní dotazníky. Osoby, které jsou mladší osmnácti let, a již uzavřeli sňatek, musí taktéž vyplnit vlastní žádost.

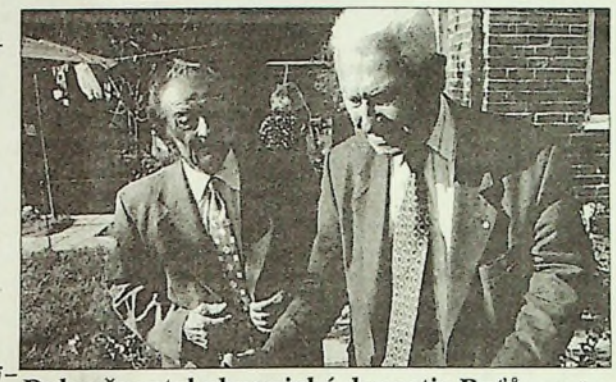
Kompletně vyplněné dotazníky nám zašlete poštou minimálně tři týdny před plánovanou cestou do Kanady. K žádosti přiložte následující dokumenty: 1. Platný cestovní pas pro každého člena rodiny, který je uveden ve Vaší žádosti. 2. Dvě fotografie pasového formátu pro každou cestující osobu. V případě lékařské prohlídky vyžadujeme další fotografie. 3. Kompletní plán Vaší cesty, včetně dat odjezdu a příjezdu. 4. Důkaz o finančních prostředích pro financování Vašeho pobytu v Kanadě (výpis z bankovního účtu, úspory, cestovní šeky apod). 5. Zvací dopis pro ty žadatele, jejichž celý pobyt v Kanadě (cesta, ubytování, lékařské pojištění) hradí buď příbuzní, nebo přátelé z Kanady a potvrzení o jejich postavení v Kanadě. 6. Služební cesty: korespondence nebo pozvání kanadsKého partnera. 7. Pokud jste zaměstnaný/á, potvrzení od Vašeho zaměstnavatele o čerpání dovolené nebo neplaceného volna a o Vaší práci (např. Vaše postavení, měsíční plat apod.). 8. Pokud jste samostatný podnikatel, předložte kopii živnostenského listu. 9. Pokud jste studující, předložte nám studentský průkaz nebo potvrzení o návštěvě školy. 10. Pokud jste důchodce, potvrzení o důchodu (poštovní ústřižek, dekret nebo jiné potvrzení). 11. Pro samostatně cestující děti (cestující bez rodičů nebo jiného dozoru), a které jsou mladší 16 let, je nutné, aby byl předložen notářsky ověřený souhlas rodičů. 12. Použitá (předešlá) kanadská víza.

V příloze zasíláme informační list o možnostech platby ve Vašem státě za oficiální poplatek turistického víza. Nekompletně vyplněné žádosti, kde nebudou přiloženy požadované dokumenty Vám vrátíme k doplnění, správně vyplněné žádosti zpracujeme a včas Vás budeme informovat, zda je Vám vízum uděleno či zamítnuto.

Žadatel může být na základě rozhodnutí konzula pozván na pohovor, nebo k předložení dalších dokumentů i k lékařské prohlídce. Předložení žádosti nezavazuje vládu Kanady k tomu, aby v každém případě vízum udělila. Správně vyplněné žádosti o turistické vízum můžete osobně podat na vízovém oddělení denně mezi 8:30 a 11 hod. Víza je možno si vyzvednout ve stejný den mezi 14 a 16:00 hod.

Poplatky za žádost - za dočasný pobyt/turistické vízum platné pro Českou republiku. Vláda Kanady účtuje za úřední vybavení Vaší žádosti poplatek. Tento poplatek činí CAD 75 za jednorázový vstup do Kanady. Vícenásobný vstup, tj. Multiple entry, který má delší dobu platnosti víza, činí CAD 150. Vícenásobný vstup Vás opravňuje vstupovat do Kanady jako turista na krátké návštěvy (max. šest měsíců) opakovaně během stanovené platnosti víza. Poplatek se musí hradit předem. Na území České republiky můžete poplatek uhradit v každé pobočce Československé obchodní banky, a.s. (ČSOB a.s.): v kanadských dolarech na účet číslo: 01-10039001/0300. Žadatel sám nese odpovědnost za bankovní poplatky.

Potvrzení Československé obchodní banky a.s.o zaplacení poplatku musí obsahovat jméno žadatele. Originál potvrzení banky o zaplacení poplatku se musí připojit k žádosti o dočasný pobyt/turistické vízum. Prosíme Vás, abyste si vyhotovili kopii o zaplacení poplatku předtím, než ho připojíte k Vaší žádosti o kanadské vízum. Jestliže vybavujete vízum na kanadském velvyslanectví ve Vídni osobně, můžete poplatek uhradit jak v CAD, tak i ekvivalentní částkou v ATS, rakouských šilincích. Suma ATS se stanovuje na základě bankovního kursu. Platný kursovní lístek si můžete vyzvednout na požádání na velvyslanectví. Poplatek za vybavení žádosti je nevratný, bez ohledu na výsledek Vaší žádosti. (ar)



Pokračovatel obuvnické dynastie Baťů a současný kanadský podnikatel Tomáš Baťa junior (vpravo) si v pondělí prohlédl donedávna zaplavená otrokovická sídliště a závody budované firmou jeho otce před více než 60 lety. MSD 2/9'97



EDUARD INGRIŠ

Naši turisté si u niagarských vodopádů sice zpívají píseň o "teskně hučící Niagáře", ale málokterý ví, že ji napsal Eduard Ingriš/11.2. 1905-12.1.1991/. Rodné Zlonice u Slaného, díky paní Zdeně Kuklové, uložily památky po něm v místním muzeu, kde jinak dominuje Ant. Dvořák. Vdova po Edovi, Nina, žije v So. Lake Tahoo, Kalifornie.



Vysoké Mýto, začátkem října 1997: Na koncertu chlapeckého pěveckého sboru z Hradce Králové se sešli: zleva-p. starosta města J. Fencl s paní a náměstek starosty J. Stratílek s paní. Oba otcové města se v hovoru s vydavatelem t.l. postavili kladně k návrhu, aby město vhodným způsobem uctilo památku čs. vojáků, kteří ve městě sloužili a během 2. svět. války přišli o život.

Umpřímnost

"Nebude to škodit tvým záclonám zlatíčko, když tu budu kouřit?" "Ale jsi pozorný miláčku! To víš, že jim to neprospělo." "Myslel jsem si to, tak je sundej!"

dopisy, ohlasy

Košický primátor

Poslední prázdninový týden jsem prožil v Košicích, kde jsem v letech normalizace 20 let pracoval jako dělník VSŽ Košice.

Na rozdíl od oficiálního Slovenska jsou Košice mnohem méně nacionalistické, v relativně klidném soužití zde žijí Slováci s Maďary a početnou českou menšinou. Je to zásluha převahy opozičních poslanců v místních zastupitelských orgánech, ale i chytrosti a taktu primátora ing. arch. Rudolfa Schustera. I když už přesáhl věk, kdy se v zaměstnání odchází do důchodu, je ve skvělé fyzické i duševní kondici a zcela promyšleně si buduje výrazně kladný image v cizině i na Slovensku. Může být mužem politické budoucnosti, který by v případě kandidatury na prezidenta pořádně zamíchal karty vládnoucí nacionálně-populistické skupině.

Košice pod jeho vedením viditelně vzkvétají a v mnohých směrech jsou městem, jaké dynamikou přerodu nemá v postkomunistické Evropě obdoby. Návštěvník, který sem pravidelně zajíždí, se nestačí divit, jak toto historické město roste do krásy. Primátor, původním povoláním architekt, má zásadní slovo při rekonstrukci historického centra. Na Hlavní ulici, jakémsi košickém „Václaváku", dal přivést potůček, z ulice učinil přísně střeženou pěší zónu, kde se o příkladnou čistotu starají úklidové čety, užívající nejmodernější pomůcky včetně mobilních telefonů.

Obvyklý asfalt nahradil travertinovými kostkami a pro cyklisty nechal udělat dvě dráhy z červeného asfaltu. V parku, u klenotu gotické architektury Dómu, vyrostla tančící fontána, kde gejzíry tryskají v rytmu klasických melodií i moderních stálic pop-music Beatles a ABBA. Každou hodinu se rozezvučí tklivá zvonkohra, umělecky zhotovená ve VSŽ Košice. Podobné chvalozpěvy lze bez nadsázky uvést na nový vzhled košického nádraží, parků i letiště.

Přijel jsem do Košic 21. srpna. Před 29 lety sovětská okupační vojska zastřelila na košické Hlavní ulici, tehdy příznačně nazývané Leninova, šest mladých vlastenců protestujících proti agresi. Dnes na téměř stejném místě vítal primátor prezidenta spřátelené Polské republiky Alexandra Kwaśniewského. Odevzdal mu faksimile historických listin o tradiční spolupráci Košic a Krakova a o návštěvách polských králů, odevzdal mu zlatý klíč od brány města a na dlažbu před Dóm svaté Alžběty nechal zasadit pamětní desku se jménem a datem této vzácné návštěvy. O týden později přibyla deska se jménem Tomáše Bati, který zde osobně otevřel značkovou prodejnu firmy, v pořadí třetí na Slovensku (v ČR má Baťa těchto prodejen 51). Součástí přivítání bylo pasování krále obuvi na rytíře Košic a prohlídka unikátního podzemí přímo na Hlavní ulici, na místě, kde kdysi stála socha Lenina. Baťa neopomněl připomenout, že do Košic přiletěl přímo z Toronta i kvůli primátorovi Rudolfu Schusterovi. Stejnou poklonu o dva dny dříve složil vicepremiér Evropské unie Wolfgang Roth.

Václav Bednář, Hranice

MSD 15/9'97

Havel na billboardu

Prezident se objevil na plakátu propagujícím boty jako houba václavka, kterou olizuje pes. MFD 5/8'97

Petr Rybář

» KANADOU ZA ROMANTIKOU «

Během výpravy napříč Kanadou absolvoval autor 22 000 km - prérií s nalezišti dinosaurů, předhořím i vysokohorskými pustinami Skalistých hor. Čekala jej setkání s dramatickou scenerií a divokou zvěří, s duchovním světem Indiánů, zvyky kovbojů i se vzpomínkami zajímavých lidí, jež nikoliv náhodou evokují besedy "s Eskymo Welzlem po sedmdesáti letech".

ŽÁDEJTE U SVÝCH KNIHKUPCŮ ČI OBJEDNEJTE U VYDAVATELE!
(IRIS RR, Svatoplukova 1210, 738 01 Frýdek-Místek, tel. 0658/210 38).

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Český turista J. Zoufal, 25, přiletěl do Sydney za snoubenkou, kterou poznal přes Internet. Než se sešli, přišel o život poblíž King's Cross při loupežném přepadení. --Pavel Kohout prohlásil v něm. Freiburku novinářům, že A. Dubček neměl o politice ponětí. Kohout skládal chvalozpěvy na komunismus až do r. 1954. Žije v Rakousku. --V Praze vyšla kniha Rosemary Kavanové "Život Angličanky v Praze". V listopadu 1950 byl její manžel odsouzen k 25ti letům vězení a Rosemary šla pracovat do vagónky Tatra jako dělnice. Přestala věřit v KSČ a zemřela v Anglii v r. 1981. --V Dartfordu u Londýna soutěžilo 40 anglických učitelů se svými kolegy z ČR. Pokud se týče vyučování matematiky byli naši lepší. --Karpatští Rusíni jsou v ČR označováni jako pilní pracovníci, ale po návratu domů se stěžují na zkorumpované ukrajinské daňové inspektory. --Předseda lužicko-srbské "Domoviny" v Budyšíně, J. Brankač, si stěžuje, že něm. spolková vláda je neuznává za národnostní menšinu. I tak mají asi 20 základních škol a 2 menší gymnásia. --Němci objevili 3 děti z Lidic. --V horách blízko rumunské Nové Moldavy žije stále asi 600 našich krajanů. Český poslanec Jiří Karas jim nedávno věnoval jménem české vlády 30 milionů Kč. --Zacpalovi z Eden Hills/Austrálie/ navštívili rodnou Olomouc. Nedávno projeli vlakem trasu z Vancouveru do Toronta. --Australský Čech J. Bezchleba, 50, pracoval jako námořník na obchodní lodi. Byl vystaven posměchu a urážkám pro svůj český původ, stěžoval si a dostal odškodnění ve výši 18.000 au. dolarů. --Na universitě v Melbourne promovala v obch. administrativě Dana Hermanová, dcera vých. parašutisty Kurta a jeho manželky Hany z Corio, Victoria /Austrálie/. Před tím studovala lék. pathologii. --Čecho-Angličan V. Pinkava upozornil na absurdní text na podstavci sochy sv. Václava v Praze. Tabule bude opravena. --Dr. Jar. Strnad /Švýcary/ navštívil vesnici Dvořisko u Chocně a pro "Trs" napsal článek "Smrt mých otců". --Kojetínští rodáci Jaroslav Žák /25. 3. 1920/ a Stanislav Žák /7. 5. 1921/, bratři MUDr. Jindřicha Žáka ze Švýcar, byli Gestapem umučeni v Briegu /dnešní Polsko/. Byli zatčeni při útěku z prac. nasazení v Dortmundu na cestě k čs. vojenské jednotce ve Francii. Zprávu o tom přinesl "Kojetínský kult. kalendář". --Č. 6 "Polygonu" má 74 stran s bohatým obsahem. Zajímavé jsou např. "Komentáře" Vlad. Valenty. --Vzpomínky čs. poslance do února 48 a zahr. vojáka V. Holuba pod názvem "Vítězství i prohry", 266 stran, zachycují nejen jeho osobní osudy, ale i velké události 20. století. Vhodný úvod napsal Karel Hrubý z Basileje. --Pí Božena Kopecká nám poslala poslední pozdrav z Norska. Bude bydlet u příbuzných v České Třebové. --Bohatý obsah má č. 3/97 "Mukla"/Postfach 4111, Ch-8022 Zürich, Switzerland/. Je zčásti věnováno JUDr. Heleně Koželuhové /nar. 7. 5. 1907 v Brně/, neteři bratří Čapků, která zemřela 6. 5. 1967 v Bostonu, Mass. --"Polygon" měl "Povídání o Kanadě", z pera M. Čechové /Austrálie/. --Zajímavou knížku "Kam až došlo děvče z Hané" z pera O. Andělové, lze objednat na: 4 Merlin Court, Frankston, Vict., 3199, Austrálie. --31. 7. 97 zemřel v Sydney zasloužilý Sokol, ing. Mirek Doležal, 75. --V Praze vznikl Podvýbor zahr. výboru posl. sněmovny Parlamentu. Jsou v něm poslanci: M. Frankl, P. Šulák, M. Loukota, Jiří Payne a komunista M. Ransdorf. --Značnou pozornost během Krajanských dnů v Rožnově p. R. vyvolali naši z Daruvaru.



Rev. dr. Jan Lang, S. J. /uprostřed/ oslavil nedávno skromně 50. výročí vysvěcení na kněze. Působí dlouhá léta mezi našimi krajany v Anglii a tisíce lidí ho zná jako neúnavného a nestárnoucího dělníka na vinici Páně. Otec Lang doslova dělá všechno: křtí, oddává, navštěvuje nemocné, slouží mše na dvou místech a pohřbívá naše mrtvé. Jen se jděte v létě podívat, kolik Čechů bydlí na "jeho" Velehradě, leží tam i na zahradě ve spacích pytlech, a když už není jinde místo, někdy dokonce i v sakristii. Otec Lang navíc rediguje dva bulletiny. V jednom z nich z března 1969 zachytil založení Naardenské hnutí v holandském Naardenu; byl spoluautorem tzv. Naardenské Deklarace. Na obrázku je během návštěvy v Torontě: vlevo je Jan Matějovič a vpravo prof. Josef Svoboda z Burlingtonu.

Hajný se dívá na dřevorubce, jak řeže kapesním nožem do stromu.
„Co to děláte?" ptá se.
„Kácím strom."
„Kapesním nožem? Proč si nevezmete sekeru?"
Proč? Vždyť jsem placený za hodiny."

NAŠI V USA

Čechoameričané poslali na Moravu 400.000 Kč. Dar předala Věra Wiltová jménem Nadace "Člověk v tísni" a tří jiných organizací. --Ivo Reznick, z am. min. zahraničí, zklamal v Praze jako tlumočník pro M. Albrightovou. --Projevy pro vice-presidenta Gora píše krajan Andrej Černý. Je v USA od r. 1972. --Pardubický odchovanec a nejlepší hokejový brankář světa byl vřele uvítán fanoušky v Ruzyni. --Walda Matuška, rez. Floridy, má v současné době koncerty v Praze a jinde /Plzeň, Strakonice, Nový Bor, Teplice a Ústí n. L./. Od Českého rozhlasu dostal dárek: časoměru s barometrem. --Unikátní techn. muzeum bylo otevřeno v Kopřivnici. --Během studené války chtěli Američané natočit Švejka jako propagandu proti komunismu. --27. 8. zemřel v New Yorku gen. Šejna, 70. Pracoval jako analytik pro CIA. --Tenisová superhvězda Martina Hingisová chce žít v Rožnově p. R. Postavila si tam dům. Obětem povodní darovala 300.000 Kč. --Američtí odborníci měli možnost studovat dosud utajené archívy SS v Praze. --Na 10.000 lidí bylo na 37. Českém dni ve Wilson, Kansas. --V Durango, Kolorádo žije vnuk slavného zápasníka Frištenského. --Denverský restauratér Radek Černý studoval nová jídla v Paříži. --Mezi golfovou špičku v USA se dostal krajan M. Kuchař z Floridy. --Prof. R. Luža má adresu: 18 Golf Club Dr., Langhorne, PA. 19047. Tel. /215/741-5897. --Joan Krocová, 69, dala loni na dobročinné účely 133 mil. dolarů. Je to vdova po býv. majiteli řetězu McDonald. --Za team Avalanches hraje úspěšně Josef Márha z Havl. Brodu. --Nejlepší žokejkou na západě USA je krajanka Chelsey Županová. --T. Cífka nabízí na prodej sbírku 20ti barevných pohlednic "Slovanské epopeje" Alfonse Muchy. /Adresa níže./ --V Denveru zemřel známý krajan Frank Petráček, 97. --V New Yorku zemřel býv. reportér AP v Praze, William Oatis. Byl čs. komunisty v 50. letech vězněn. --Populární Rendevous Bar/na rohu 15. a Vinton St., Omaha/ vlastní manželé Matulkovi. /Název je chybně hlásková úmyslně od r. 1932./ --A. Cífka byl členem Am. Filatelistické společnosti 50 let; dostal pěknou medaili. Mají 55.000 členů. --Bulletin "Náš svět" lze objednat na: Czech-Nebraska, 1133 Oldfather Hall, U. of Nebraska, Lincoln, NE 68588-0315, USA. --Smlouva ČSR-USA z r. 1928 zrušena!

Společnost A. Masarykové

V české republice bylo vytvořeno občanské sdružení, jež si zvolilo název Společnost dr. Alice Masarykové, a které se rozhodlo seznamovat veřejnost s osobním životem a dílem PhDr. Alice Masarykové, která byla přes dvě desetiletí předsedkyní Čs. červeného kříže, a rozvíjet její odkaz ve zdravotnictví, sociální, vzdělávací a humanitární oblasti.

Sídlem Společnosti je Praha, adresa: Vršovická 12, 101 00 Praha 10, Vršovice.

MISSISSAUGA
SENIOR CITIZENS' CENTRE



Nedávno navštívil Toronto známý krajanský historik z Lincoln, Nebraska, dr. Josef/"Pepča"/Svoboda. Jako důchodce se zajímal o aktivity centra pro seniory v Missisauze a pro ten účel měl dokonce průvodkyni. Navštívil jinak jiného Pelhřimováka O. Špilara a byl pozván na oběd Honzou Matějovičem. Operace kyčle se zdařila.

Měsíčník moravského humoru a srandy:
"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR.
US$10 za rok..

VE ZNAMENÍ SLUŽBY

JEFFREY, NH, USA.



Erazim KOHÁK
Autor je filozof a vysokoškolský učitel, skautoval na dvou světadílech

Na hradě českých králů se tento týden sešli mocní se slavnými světa tohoto - představitelé zbrojařských koncernů s prezidenty nově demokratických zemí. S výhledem na rozšíření Severoatlantické aliance se střední Evropa, pro zbrojaře od konce studené války nudná, stala znovu zajímavou.

O pár kilometrů dál, v Divoké Šárce, zatím probíhá docela jiné setkání. Na koupališti u vodní nádrže Džbán se třepetá vlajkosláva: vedle české vlajky bulharská, lotyšská, polská, slovenská, ruská i ukrajinská. O kousek dál vyvěsili svou vlajkoslávu hosté: anglickou, britskou, skotskou a waleskou. Kolem nich vyrostlo stanové město. Celý týden tu české skautky a skauti hostí skauty ze sousedních zemí i ze vzdálené Anglie. Skautské ideály spojují svět.

Nedělní televizní Události obšírně zaznamenaly setkání zbrojařů a prezidentů se vším společenským leskem. Mezinárodní skautské setkání Fénix '97 zatím probíhá bez povšimnutí. Naše polistopadová společnost jako by je nechtěla vzít na vědomí. Když letos v únoru skauti zvali televizi na skautský koncert ve Vinohradském divadle, narazili na nezájem. Junák prý je mrtvá organizace.

Na táboříšti Džbán v neděli mrtvo v nejmenším nebylo. Zima, to ano. Mrholit začalo kolem poledne, pak nastoupil vlezlý, drobný déšť. Náladu ve stanovém městě to v nejmenším neutlumilo - a hlad také ne. Máte ponětí, jak kouzelně chutná třeba i bramboračka ze skautské dlabajky? Po výstavě táborů, bran a všeho, co k táboření patří, se skauti z jednotlivých zemí podíleli s druhými o své zvyklosti a zvláštnosti. Hrálo se a tancovalo, zpívalo se z plna hrdla a vyměňovaly se odznaky, jak tomu na skautských setkáních bývá. Největšímu zájmu se těšily čtvercové čapky polských skautů. Do průvodu už celá jedna skupina českých Vlčat nastupovala v polských čapkách. Skautské ideály opravdu spojují svět. Proč ta neochota dnešní společnosti vzít na vědomí junácké mládí? Snad proto, že duch skautingu jde zcela jiným směrem než konzumní společnost. Skauti nejsou jiní jen v lese. Jsou jiní v životě. V módě je nuda, skauti překypují radostí. K televizní nabídce patří roztěkanost, skauti žijí v bohatém světě právě tím, že si pozorně všímají kropenaté pestrosti života. Dnes se nosí pasivita, skauting je činorodost. Ideálem konzumní společnosti je život úspěšného egoismu, ten skautský se vyznačuje vzájemností a štědrostí.

Mezi skauty se mi vždy vybaví Frommova otázka „Mít - nebo být?". Naše soudobá společnost se kloní spíš k tomu *mít*. Skautské hnutí přímo ztělesňuje druhou alternativu - *být*. Pokud jste si kdy kladli otázku, co vlastně měl Erich Fromm na mysli tím svým „být", zajděte si mezi skauty na Džbán. Skautské ideály oživují svět.

Jistě, Junák nikdy nebude masovou organizací. Na to staví svým členům příliš vysokou laťku. Skautování je výzva mladým lidem, aby v sobě našli to nejlepší - a zároveň jim hrou a příkladem pomáhá, aby to uskutečnili. Snad proto je skauting nejen náročný, nýbrž i radostný a celoživotně zavazující. Skautské ideály nejsou módou. Jsou solí země - i života.

Snad země rozdělená mezi mocnými a slavnými potřebuje také zbrojaře a státníky. Léta studené války sice prokázala, že závody ve zbrojení nevedou k bezpečnosti. Avšak zkušenost z okupací zas prokazuje, že život svobodný, radostný a zdravý je možný jen za ochranným štítem vůle k obraně. Bojím se zbrojařů - i bezbrannosti. Tak opravdu nevím. Avšak jedno vím: všechno společenské úsilí má smysl jen tehdy, když lidem vytváří možnost nejen mít, nýbrž především *být*. Skauti jsou, o čem život *je*. ▲

Old West Stamp Shop
Established 1953
Complete Line of Philatelic Supplies
TONY & CECIL CIFKA
Room 233 University Bldg (303) 629-5182
910 16th Street Denver, Colo 80202